

■ ΕΙΜΑΣΤΕ

ΕΡΓΑΤ(ΡΙ)ΕΣ ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΝΟΙΚΙ,

ΘΕΛΟΥΜΕ ΜΙΣΘΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΧΑΡΤΖΙΛΙΚΙ

Την Παρασκευή 26/06/2020 το Antifa Community, συμμετείχε στη διαδήλωση για «τα ενοίκια και τη στέγαση», ύστερα από την πρόσκληση της «συνέλευσης ενάντια στον εκβιασμό του ενοικίου», Unreal Estate. Βρέθηκε στο δρόμο, ανάμεσα σε άλλους/ες συντρόφους/σες, έχοντας τη συνείδηση πως η επιστροφή της πολιτικής στο πεδίο των εργατικών βασικών αναγκών είναι ίσως ο μοναδικός τρόπος να σταθούμε ενάντια στα αφεντικά και στα σχέδια τους. Σε μια διαδήλωση που μας θύμιζε πως η δουλειά στο δρόμο και η εμπιστοσύνη στις πρακτικές των ταξικά συγκροτημένων ομάδων του κινήματος μπορεί να σε φέρει κοντά με χιλιάδες εργάτες/τριες, με χιλιάδες συντρόφους/σες. Καμία απαισιοδοξία δεν αντιστοιχεί στους προλετάριους/ες. Ακόμα και τώρα που τίποτα δεν δείχνει να πηγαίνει καλά για την εργατική τάξη.

Η διαδήλωση της 26/06 για εμάς ήταν σημαντική, όχι μόνο γιατί έθεσε το ζήτημα της στέγης στην πραγματική του βάση, αυτή των βασικών αναγκών της εργατικής τάξης, αλλά και γιατί συνέβη μέσα σε μια πάρα πολύ πολύπλοκη πολιτική συγκυρία. Σε μια συγκυρία «πολιτικής απαγόρευσης» των διαδηλώσεων με πρόσχημα της υπεράσπιση της «δημόσιας υγείας» από το κράτος. Σε μια συγκυρία που τα κράτη και οι οπαδοί της καραντίνας επιχειρούν να μας πείσουν πως αρχή- μέση- τέλος των αναγκών μας είναι η απλή βιολογική μας επιβίωση. Να μας πείσουν πως ως εργάτες/τριες, δεν έχουμε να διαπραγματευόμαστε παρά την υγεία μας. Μέσα σε αυτό το πολιτικό περιβάλλον, λοιπόν, η στέγη μοιάζει να παίρνει δύο κυρίαρχες νοσηματοδοτήσεις: α) η στέγη τοποθετημένη μέσα στο πλέγμα τράπεζες- ιδιοκτησία- κόκκινα δάνεια και β) η στέγη ως άμεση προϋπόθεση των πολιτικών τεχνολογιών της εποχής του covid-19. Θα επιχειρήσουμε να δούμε τις δύο διαφορετικές πτυχές αυτής της συγκυρίας ξεχωριστά.

α) Το Σεπτέμβριο του 2020, οι τράπεζες που συμμετέχουν στην Ένωση Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (ΕΔΑΔΠ), ανακοίνωσαν πως δεν θα ξεκινήσουν πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, τουλάχιστον μέχρι τον Δεκέμβριο του 2020¹. Είναι εντυπωσιακή η ανθρωπιά

των τραπεζών, έτσι δεν είναι; Ή μήπως συμβαίνει κάτι λίγο διαφορετικό; Στο παρελθόν έχουμε εξηγήσει πως ο νόμος Κατσέλη, οι παρατάσεις και οι τροποποιήσεις του δεν έχουν καμία σχέση με το «κεραμίδι που έχουμε πάνω από το κεφάλι μας»². Το ίδιο θα τολμήσουμε να ισχυριστούμε και για τον νέο «Πτωχευτικό κώδικα», που έχει τεθεί υπό διαβούλευση και απαιτεί διεξοδική επεξεργασία³. Αντίθετα, όλα τα παραπάνω δεν είναι παρά νομοθετικές πρωτοβουλίες που προσπαθούν να ρυθμίσουν τη σχέση της μεσαίας τάξης και της υποθηκευμένης περιουσίας της με τις ελληνικές τράπεζες. Η αναστολή των πλειστηριασμών ήταν ο τρόπος των ελληνικών τραπεζών να κρύψουν το γεγονός πως η περιουσία που έχουν συγκεντρώσει στα χαρτοφυλάκια τους δεν είχε και καμία ιδιαίτερη αξία. Αν έβγαине στην αγορά, θα έκανε απλά ένα salto mortale.

Αν τώρα προστεθεί το γεγονός πως τίποτα δεν πάει καλά για τις ελληνικές τράπεζες, τότε η φιλανθρωπία γίνεται εύκολα κατανοητή. Η «έκθεση χρηματοοικονομικής σταθερότητας» για τις ελληνικές τράπεζες του Ιουλίου του 2020 είναι σαφής. Παρότι οι ελληνικές τράπεζες ξεφορτώθηκαν αρκετά από τα «κόκκινα» δάνεια του μεταφέροντας τα σε τράπεζες ειδικού σκοπού, η αναλογία των μη εξυπηρετούμενων δανείων προς τα υπόλοιπα των ελληνικών τραπεζών είναι στο 25%. Πάνω-κάτω, το ¼ των δανείων που έχουν οι ελληνικές τράπεζες δεν φαίνεται να μπορεί να αποπληρωθεί⁴. Αυτό σημαίνει πως οι τράπεζες θα συνεχίσουν να συγκεντρώνουν υποθηκευμένα, αλλά junk ιδιοκτησία. Συνεπώς, οι πλειστηριασμοί πρέπει να αναβάλλονται στο διπνεκές. Ε, και ο covid19 είναι μια πολύ καλή ευκαιρία.

β) Από τη στιγμή που ο πρωθυπουργός μας έμαθε το cocooning, έγινε σαφές πως το σπίτι θα αποκτήσει μια κεντρική θέση μέσα στα σχέδια του ελληνικού κράτους. Μάθαμε, λοιπόν, πως «για να μένεις σπίτι, πρέπει να έχεις σπίτι», δηλαδή, ότι όλοι/ες πρέπει να έχουν το δικαίωμα τους στην καραντίνα. Μάθαμε, επίσης, πως τα ενοίκια θα πέσουν για όλους/ες όσους/ες η εργασία τους αναστέλλεται και, φυσικά, για τα αφεντικά που νοικιάζουν κάποιο μαγαζί. Το δικαίωμα στη στέγη, μέσα στις πολιτικές τεχνολογίες του covid-19, εγκλωβίστηκε ανάμεσα στη συναίνεση στο ελληνικό κράτος και στην μετωπική ενότητα με τα αφεντικά και τους ιδιοκτήτες.

Είμασταν ούτως ή άλλως καχύποπτοι/ες με τις στεγαστικές πολιτικές του κράτους. Νομίζουμε πως πλέον είναι σαφές το γιατί. Οι εργάτες/τριες γίνονται αντικείμενα της κρατικής πρόνοιας μονάχα στον βαθμό που η πρόνοια αυτή σημαίνει τη βιοπολιτική διαχείριση της ζωής τους (μας) ή την ταύτιση τους (μας) μέσα στα ευρύτερα εθνικά/ διαταξικά συμφέροντα. Δίπλα στη μεσαία τάξη, να φάμε κάτι και εμείς. Φυσικά, για τους/τις μετανάστες/τριες εργάτες/τριες υπάρχει μόνο το ένα σκέλος. Αυτό που κάνει το σπίτι φυλακή. Κι αν το αρνηθούν και βγουν έξω, υπάρχουν οι μπάτσοι και ο υποχρεωτικός εγκλεισμός σε ξενοδοχεία-υγειονομικά κέντρα κράτησης.

Πώς είναι δυνατόν να υπερασπιστείς το «δικαίωμα στη στέγη» μέσα σε αυτή τη συγκυρία; Πώς είναι δυνατόν να συνεχίσεις να κινείσαι πάνω στις μακρές γραμμές του ιστορικού εργατικού κινήματος που έχει θέσει το ζήτημα της στέγης, ως ένα διαρκές ζήτημα για τους/τις εργάτες/τριες εδώ και σχεδόν δύο αιώνες; «Δεν θα δουλεύουμε για να πληρώνουμε το νοίκι», «Θέλουμε σπίτια για να ζούμε», «Είμαστε εργά(τ)ριες και μένουμε στο νοίκι, θέλουμε μισθό και όχι χαρτζιλίκι». Τα συνθήματα της διαδήλωσης της 26ης Ιουνίου έθεσαν το ζήτημα πάνω στη σωστή του βάση. Το στεγαστικό ζήτημα για τους εργάτες/τριες είναι το διαρκές πρόβλημα του ενοικίου. Είναι το ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι του μισθού που φεύγει για να καλύψει τα στεγαστικά έξοδα. Το στεγαστικό ζήτημα για τους εργάτες/τριες, για όλους/ες εμάς είναι ζήτημα μισθού. Κι αυτό νομίζουμε πως έγινε σαφές στους/στις χίλιους/ες και περισσότερους/ες διαδηλωτές/τριες στις 26/06/2020.

Φαντάζομαστε πως θα το έχετε παρατηρήσει και εσείς: τα νοίκια δεν έχουν πέσει, παρά την κρίση. Κι αυτό από μόνο του αποτελεί ένα λόγο για να συναντηθούμε ξανά. Ωστόσο, ακόμα κι αν αναγκάσουμε τους ιδιοκτήτες και τους μεσίτες να τα ρίξουν, θα έχουμε πολύ δρόμο ακόμα προκειμένου να αντισταθούμε στα σχέδια των αφεντικών και των ιδιοκτητών. Και θα το κάνουμε.

1. Καθημερινή, Αναστέλλονται οι πλειστηριασμοί α' κατοικίας από τις εταιρείες διαχείρισης δανείων, 14.09.2020.
2. Αναλυτικά περί του Νόμου Κατσέλη μπορείτε να διαβάσετε στο Zero Years #10
3. Ναυτεμπορική, Νέος πτωχευτικός κώδικας: Κατατέθηκε στη Βουλή- Τι προβλέπει, 13.10.2020.
4. Να σημειώσουμε εδώ πως η κατάσταση των ελληνικών τραπεζών, παρότι βελτιωμένη χάρη στην αύξηση των καταθέσεων, εξαιτίας της υποκατανάλωσης της περιόδου της καραντίνας, παραμένει η χειρότερη ανάμεσα στις τράπεζες της ΕΕ.

Κυκλοφορεί: «Το τερας της στεγάσης»
 Η μετάφραση και η έκδοση του βιβλίου έγινε από τη Συνέλευση Ενώτια στον Εκβιασμό του Ενοικίου, τον Ιούλιο του 2020, στην Αθήνα.

Η τηλεργασία ρίχνει τους μισθούς.
 Τυπώθηκε και κολλήθηκε στην Αθήνα τον Οκτώβριο του 2020 από την Συνέλευση Ενώτια στον Εκβιασμό του Ενοικίου